

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5373

гр. София, 02.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20231110124377 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Настоящото дело е образувано по искова молба на М. А. Б. против “Транклайн къпани България” ООД

Подадената искова молба отговаря на формалните изисквания на чл. 127 и чл. 128 ГПК, налице е активна и пасивна процесуална легитимация, както и валидна размяна на книжа, което обуславя насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Представените от страните писмени доказателствени средства- писмени доказателства, съдържат релевантни към предмета на доказване обстоятелства, което обуславя основателността на искането за събирането им. Основателно е искането за назначаване на съдебно икономическа експертиза. Посредством същата ще се изяснят въпроси, относими към предмета на спора, за които са необходими специални знания. На ищеца следва да бъде дадена възможност на ищеца да сочи гласни доказателства- един свидетел, относно обстоятелството какъв е начинът, по който на шофьорите, работещи в ответното дружество, е възлагани извършването на курсове. Искането на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства- свидетелски показания, относно останалите, посочени в исковата молба, следва да бъде оставено без уважение.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание, за което да се призоват страните. На страните следва да бъде съобщен, изготвения от председателя на състава доклад по делото; следва да се напътят страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

Въз основа на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в публично съдебно заседание за 15.03.2024г. от 10,55 часа, за която дата да се призват страните и вещото лице.

ДОПУСКА писмените доказателства, представени към исковата молба.

ЗАДЪЛЖАВА ответникът в седмичен срок, считано от връчване на определението, да представи трудовото досие на ищеца.

ДАВА възможност на ищеца да сочи гласни доказателствени средства- 1 свидетел, при режим на довеждане, за установяване на обстоятелството какъв е начинът, по който на шофьорите, работещи в ответното дружество, е възлагани извършването на курсове.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства- свидетелски показания, относно останалите, посочени в исковата молба.

НАЗНАЧАВА съдебно- икономическа експертиза, с вещо лице, със задача, което след като се запознае с материалите по делото и в тези в страните, да даде заключение със задача: „Какъв е размерът на трудовото възнаграждение на ищеца за м. октомври 2022г.- 01.10.2022г.- 23.02.2023г.? Платено ли са същото на ищеца? Какъв е размера на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск, платено ли е същото на ищеца? Издадени ли са на ищеца командировъчни заповеди за процесния период, какъв е размерът на определените суми за дневни и квартирни, осчетоводени ли са от ответника обезщетения при командироване за процесния период, респективно платени ли са на ищеца такива? Какъв е размерът на обезщетението при командироване за 22 дни за периода 01.12.2022г.- 22.12.2022г.?”, при възнаграждение в размер на 400 лева, платими от бюджета на съда.

На основание чл. 146 ГПК, съобщава на страните ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Ищецът извежда субективните си права при твърдения, че между страните съществувало трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор от 03.04.2015г., по силата на което заемала длъжността “шофьор на тежкотоварен автомобил”. Същият сочи, че изпълнявал трудовите си задължения извън територията на Република България, управлявайки тежкотоварен автомобил между Република Франция и Кралство Испания. В исковата молба са наведени твърдения, че, съгласно обичайната практика в ответното дружество, възлагането на извършване на курсове ставало с устни разпореждания, без работодателят да издава заповеди за командироване. Според ищеца за периода 12.08.2022г.- 22.12.2022г. работил без прекъсване, без да се прибира в Република България на всеки два месеца, в нарушение на изискванията на Закона за командироване на работници в Република Франция и Пакет мобилност на ЕС.

В исковата молба наведени твърдения, че на 19.12.2022г. работодателят го уведомил, че поради намаляване обема на работа линията, която обслужва ще бъде закрыта и следва да предаде автомобила на друг шофьора.

На 17.02.2023г. получил по пощата заповед за прекратяване на трудовия договор, на основание чл. 328, т. 2 КТ, която не били подписана от работодателят. Ищецът отказал да подпише заповедта и да изпрати същата на ответника.

На 23.02.2023г. работодателят го уведомил, че образува дисциплинарно производство, защото не се е явил на работа в два последователни дни. В отговор на това ищецът изпратил уведомление до ответника, че прекратява трудовия договор, поради неизпълнение на задължението на работодателя да плати трудово възнаграждение, което не било получено от ответника.

На 09.03.2023г. ищецът получил заповед, с която работодателят прекратил трудовия договор, поради налагане на дисциплинарно наказание "Уволнение", поради неявяването на работника на работа в два последователни дни, на основание чл. 190, т. 2 КТ.

Ищецът оспорва законосъобразността на уволнението, с доводи, че в заповедта за уволнение не било посочено мястото на работа, където не се е явил, нито да му е възложена работа, която да не е извършил.

В исковата молба са релевирани твърдения и, че при прекратяване на трудовия договор ответникът не изпълнил задължението си да плати на ищеца обезщетение за 41 дни неизползван платен годишен отпуск в размер на сумата 970,33 лева.

В исковата молба е посочено, че ответникът не изпълнил задължението си да плати на ищеца обезщетение при командироване за периода 01.12.2022г.- 22.12.2022г. в размер на 1978,80 лева (след приспадане на сумата 1000 лева, платена на 08.02.2023г.).

Ищецът поддържа и, че работодателят не възстановил на ищеца направените от него разходи за пътуване, по маршрута от Република Франция до Република България.

При изложените фактически съображения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да отмени уволнението му и да го възстанови на заеманата преди уволнението длъжност, да осъди ответника да плати сумата 970,33 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 41 дни за 2021г. и 2022г., сумата 1978,80 лева, представляваща обезщетение при командироване за периода 01.12.2022г.- 22.12.2022г., сумата 300 лева, представляваща направени разходи за пътуване от Република Франция до Република България.

В срока и реда по чл. 131 ГПК ответникът е подал писмен отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответникът навежда доводи, че уволнението е законосъобразно и е извършено при спазване на правилата, регламентирани в Кодекса на труда. Същият навежда доводи, че не е получил предизвестие за прекратяване на трудовия договор, като относно твърдението на ищеца, че е изпратил такова по куриер, релевира твърдение, че куриерът посетил офиса на дружеството само веднъж, в извънработно време, след което, по разпореждане на ищеца, пратката била върната на изпращача. Ответникът сочи, че работникът не изпълнил задължението си да се яви на мястото си на работа. Според ответника, същият е изпълнил задължението си да плати обезщетения при командироване и за неизползван платен годишен отпуск, и направените от ищеца пътни разходи.

В отговора на исковата молба е релевирано възражение за погасяване на вземането на ищеца по давност.

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, т. 1 КТ, чл. 344, т. 2 КТ, чл. 224 КТ и чл. 215 КТ.

Съгласно чл. 154 ГПК, всяка една от страните следва да докаже твърдените от нея факти. Всяка страна носи тежестта на доказване на изгодните за нея факти в процеса.

Относно исковете с правно основание чл. 344, т. 1 КТ и чл. 344, т. 2 КТ.

Ответникът следва да докаже обстоятелството, че законосъобразно е упражнил своята дисциплинарна власт, а именно: обстоятелството, че ищецът не се е явил на работа в два последователни дни.

Относно иска с правно основание чл. 224 КТ:

Ищецът следва да докаже: ищецът следва да докаже: съществуването на трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор, прекратяването на същия, размера на последното получено брутно трудово възнаграждение за месеца, през който ответникът има отработени поне 10 работни дни, както и размера на неизползвания платен годишен отпуск за процесния период.

Относно иска по чл. 215 КТ:

Ищецът следва да докаже: компетентен орган на ответника да е командировал ищеца за изпълнение на неговите трудови задължения в друго населено място, различно от това, в което той изпълнява длъжността си; командированият работник фактически, ефективно да е извършвал работа в друго населено място, определено от работодателя; размера на обезщетението.

НАПЪТВА страните към медиация като способ за доброволно уреждане на спора.

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на страните, ведно с призовките за първото по делото заседание, като на ищецът се връчи и препис от писмения отговор, на основание чл. 140, ал.3 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____